

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 14C/228/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312217159
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kostolanská
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2016:4312217159.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, pred sudkyňou JUDr. Lenkou Kostolanskou, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: M. Á., J.. XX. XX. XXXX, G. H. J. E., O. XX/XX, zast. opatrovníčkou S. I., L. Q. N. X., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cífrom, advokátom, so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 466,69 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 52,55 eura spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 52,55 eura od 15. 12. 2009 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd návrh z a m i e t a.

Odporcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania v sume 148,47 eura pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia, právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom, doručeným súdu dňa 01. 10. 2012, sa navrhovateľ domáhal zaplatenia sumy 466,69 eura s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Postupca zaslal odporcovi doporučeným listom písomné oznámenie o postúpení pohľadávok. Okrem toho dodal, že postupca nadobudol postúpené právo na základe zmluvy o predaji podniku.

Dňa 21. 01. 2008 uzatvoril postupca v zastúpení obchodného zástupcu s odporcom zmluvu o úvere č. 1069725207. Obchodné podmienky pre úver a vydávanie a používanie platobnej karty a sadzobník poplatkov tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy a súhlas s nimi vyjadril odporca svojim podpisom na zmluve. Na základe zmluvy poskytol postupca odporcovi úver vo výške 995,82 eura a odporca sa zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 466,69 eura a pozostávala z istiny 374,77 eura, riadneho úroku 26,36 eura, zmluvnej pokuty 31,38 eura a poplatkov 34,18 eura. Okrem toho žiadal navrhovateľ aj úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 374,77 eura od 15. 12. 2009 do zaplatenia.

Súd vo veci najskôr rozhodol platobným rozkazom zo dňa 28. 11. 2012 č.k. 11RO/393/2012-19, ktorý sa však nepodarilo doručiť odporcovi do vlastných rúk, preto ho súd uznesením zo dňa 25. 03. 2013 č.k. 11RO/393/2012-31 zrušil.

Dňa 08. 04. 2013 vstúpil do konania vedľajší účastník na strane odporcu a vo svojom vyjadrení uviedol, že v danom prípade ide nepochybne o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Okrem toho zistil nesúlad zmluvy o úvere so zákonom č. 258/2001 Z.z. a to konkrétne absenciu náležitostí uvedených v § 4 ods. 2 písm. g), h), ako aj nepresnosť s položkou uvedenou v § 4 ods. 2 písm. j). S poukazom na uvedené ustálil, že v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov. Okrem toho poukázal na drobné, takmer nečitateľné obchodné podmienky, ako aj kumuláciu sankcií spojených s omeškaním spotrebiteľa dlžníka, ktoré považoval za neadekvátne vysokému plneniu, ktoré majú zabezpečovať. Následne s poukazom na § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka uviedol, že pokiaľ sa nenachádzajú všetky obligatórne náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy v súlade s § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. zreteľne uvedené v texte hlavnej zmluvy a sú len súčasťou jednoliateho miniatúrneho textu formálne nedostupných obchodných podmienok, ku ktorým spotrebiteľ svojím podpisom ani nepristúpil, potom mal za to, že takýto úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Uvedené sa premietlo do § 53c Občianskeho zákonníka, ako aj sankcia za omeškanie do § 53b Občianskeho zákonníka. Na dôvažok dodal, že ak bola poskytnutá úverová karta, táto je neplatná pre nedodržanie zákonom predpísanej formy. Záverom vzniesol námietku premlčania.

Navrhovateľ na výzvu súdu uviedol, že istina vo výške 374,77 bola vypočítaná tak, že odporca dňa 21. 08. 2008 čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 995,82 eura a odporca

uhradil 53,11 eura dňa 19. 02. 2008, 19. 03. 2008, 17. 04. 2008, 19. 05. 2008, 18. 06. 2008, 17. 07. 2008, 19. 08. 2008, 18. 09. 2008, 17. 10. 2008, 20. 11. 2008, 17. 12. 2008, 19. 01. 2009, 18. 02. 2009, 24. 03. 2009, 17. 04. 2009. Okrem toho úrok vo výške 26,36 eura predstavoval rozdiel medzi celkovou cenou úveru, celkovou výškou úveru a poplatkami za vedenie účtu. Zmluvná pokuta a poplatky boli vyčíslené ako 20% zo 1.583 Sk a poplatok za zaslanie upomienky za 4 upomienky po 8,30 eura. Okrem toho dlžná suma predstavovala aj poplatok za vedenie účtu.

Súd vo veci nariadil pojednávania a rozhodol rozsudkom zo dňa 30. 04. 2014 č.k. 14C/228/2013-211 tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 466,69 eura s 9% p.a. úrokom z omeškania zo sumy 374,77 eura od 15. 12. 2009 do zaplatenia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník a to do istiny 373,18 eura s príslušenstvom, nakoľko mal za to, že súd správne zaviazal odporcu na zaplatenie neuhradenej časti istiny čerpaného úveru vo výške 93,51 eura s príslušenstvom.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd uznesením zo dňa 24. 04. 2015 č.k. 25Co/478/2014-272 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti nad sumu 93,51 eura s 9% úrokom z omeškania od 15. 12. 2009 do zaplatenia zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že súd prvého stupňa sa vysporiada s argumentmi vedľajšieho účastníka.

Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktorého sa nezúčastnil navrhovateľ, odporca a vedľajší účastník, a preto súd pojednával v zmysle § 101 ods. 2 OSP v ich neprítomnosti a na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový a právny stav:

Dňa 21. 01. 2008 právny predchodca navrhovateľa GE Money poskytol odporcovi na základe Zmluvy o úvere a ďalších úverových produktoch zo dňa 21. 01. 2008 č. OM: 01031756 úver vo výške 30.000,- Sk (995,81 eura), na základe ktorého odporca mal zaplatiť právnomu predchodcovi navrhovateľa celkovo sumu 37.992,- Sk (1.261,10 eura) v celkovo 24-och mesačných splátkach po 1.583,- Sk (52,54 eura) pri dohodnutej ročnej percentuálnej miere nákladov 26,56 % s dňom prvej splátky 21. 02. 2008. Dátum každej ďalšej platby bol dohodnutý k 21. dňu v mesiaci.

Súčasťou zmluvy o úvere a ďalších úverových produktoch boli aj obchodné podmienky pre úver a vydávanie a používanie platobnej karty.

Z platobnej histórie vyplýva, že odporca uhradil 11 splátok po 1.600,- Sk a 5 splátok po 53,11 eura. Posledný bankový prevod bol dňa 24. 06. 2009 a ku dňu 30. 09. 2009 došlo k zosplatneniu úveru a to po 3 mesiacoch omeškania. V platobnej histórii je to označené ako zrieknutie sa budúceho poplatku za vedenie účtu.

Podaním zo dňa 14. 12. 2009 právny predchodca navrhovateľa spolu s navrhovateľom oznámili odporcovi postúpenie pohľadávky, ako aj podaním zo dňa 16. 08. 2012 vyzval navrhovateľ odporcu na mimosúdne vyrovnanie a to prostredníctvom pokusu o zmier.

Vymáhaná suma 466,69 eura pozostávala z istiny 374,77 eura, riadneho úroku 26,36 eura, zmluvnej pokuty 31,38 eura a poplatkov 34,18 eura. Okrem toho žiadal navrhovateľ aj zákonný úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 374,77 eura od 15. 12. 2009 do zaplatenia.

V zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka platného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy treťou časťou tohto zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho časti (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa v čase uzatvorenia zmlúv medzi účastníkmi konania upravoval zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31. 03. 2008, ktorý na danú vec dopadá. Tento za spotrebiteľský úver označoval dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme (§ 2 písm. a/ zákona) a za zmluvu o spotrebiteľskom úvere zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom (§ 2 písm. b/ zákona). Veriteľa definoval ako fyzickú osobu alebo právnickú osobu, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania, pričom v závislosti od formy poskytnutého spotrebiteľského úveru ním mohol byť aj predávajúci (§ 3 ods. 1 zákona) a spotrebiteľa ako fyzickú osobu, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania (§ 3 ods. 2 zákona). Zároveň v ust. § 1 ods. 2 písm. a/ až g/ zákona taxatívne vymenoval zmluvy, na ktoré sa zákon nevzťahuje a v ods. 3 zakotvil, že zákon sa nevzťahuje ani na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu. Súčasne však v tomto ustanovení upravil, že týmto nie je dotknuté ust. § 3 ods. 6 zákona, podľa ktorého pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty, alebo ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia

zmluvy písomne informovaný o: a) úverovom limite, ak je stanovený; b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená; c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy, pričom ak je na účte prípustné prečerpanie peňažných prostriedkov a toto prečerpanie trvá dlhšie ako 3 mesiace, spotrebiteľ musí byť písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších dôsledkoch.

Zároveň zákonodarca v § 4 zák. č. 258/2001 Z.z. zakotvil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná a taxatívne vymedzil náležitosti, ktoré musí zmluva obsahovať.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších

predpisov (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať: g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa

vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ak si strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že navrhovateľ sa v tomto konaní domáha zaplatenia sumy 466,69 eura s príslušenstvom, pričom suma 466,69 eura pozostáva z istiny 374,77 eura, riadneho úroku 26,36 eura, zmluvnej pokuty 31,38 eura a poplatkov 34,18 eura. V zmysle rozsudku súdu zo dňa 30. 04. 2014 č.k. 14C/228/2013-211 v spojení s uznesením odvolacieho súdu zo dňa 24. 04. 2015 č.k. 25Co/478/2014-272 rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť v časti istiny a to v sume 93,51 eura s 9% úrokom z omeškania od 15. 12. 2009 do zaplatenia. Z tohto dôvodu predmetom ďalšieho konania je suma 373,18 eura a pozostáva z istiny 281,26 eura, riadneho úroku 26,36 eura, zmluvnej pokuty 31,38 eura a poplatkov 34,18 eura. Základom právneho vzťahu je skutočnosť, že právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi na základe Zmluvy o úvere a ďalších úverových produktoch zo dňa 21. 01. 2008 č. OM: 01031756 úver vo výške 30.000,- Sk (995,81 eura), na základe ktorého odporca mal zaplatiť právnemu predchodcovi navrhovateľa celkovo sumu 37.992,- Sk (1.261,10 eura) v celkovo 24-och mesačných splátkach po 1.583,- Sk (52,54 eura) pri dohodnutej ročnej percentuálnej miere nákladov 26,56 % s dňom prvej splátky 21. 02. 2008, ktorý však odporca riadne nesplatil, v dôsledku čoho navrhovateľ od zmluvy odstúpil. V konaní bolo preukázané, že odporca uhradil 11 splátok po 1.600 Sk a 5 splátok po 53,11 eura. Keďže navrhovateľ na pojednávaní poprel, že by v danom prípade išlo o spotrebiteľský právny vzťah, súd sa v prvom rade zaoberal uvedenou námietkou a ustálil, že v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu, charakterizovanú najmä tým, že pre spotrebiteľa sú vopred pripravené jej podmienky a nie je vytvorený priestor na dojednávanie jej obsahu alebo zmeny obsahu pred uzatvorením. Čo sa týkalo námietky účelu poskytnutia, uvedené sa v zmluve nenachádza, a preto ak navrhovateľ tvrdí, že uvedená skutočnosť vylučuje aplikáciu spotrebiteľského práva, je povinný túto skutočnosť bezpochybne preukázať, pretože v prípade pochybností sa postupuje v prospech spotrebiteľa, teda odporcu. Navyiac, v konaní nebolo preukázané, že by odporca vykonával podnikateľskú činnosť, a preto súd bol toho názoru, že na daný právny vzťah účastníkov konania je potrebné aplikovať právne normy spotrebiteľského práva a to najmä vyššie citované ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl.) o spotrebiteľských zmluvách, ako i osobitné predpisy a to najmä zákon o ochrane spotrebiteľa a zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z.

Preskúmajúc zmluvu o úvere v zmysle vyššie uvedených právnych predpisov, súd dospel k záveru, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosti obsiahnuté v § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a to konkrétne písm. g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, písm. h) ročnú úrokovú sadzbu a otázne je písmeno j), nakoľko ročná percentuálna miera nákladov uvedená v zmluve nezahŕňa poplatok, ako aj ďalšie náklady spotrebiteľa, ktoré preukázateľne platil. Keďže zmluva o úvere neobsahovala vyššie uvedené náležitosti, bolo ju potrebné v zmysle § 4 ods. 3 považovať za bezúročnú a bez poplatkov, teda navrhovateľ nebol oprávnený požadovať úroky 16,60% ročne, ako ani poplatky za vedenie účtu, a preto bolo potrebné ustáliť, že odporca na istine zaplatil sumu 849,76 eura (16 x 53,11 eura, t.j. 849,76 eura) a zostalo mu z istiny zaplatiť 146,06 eura. Vzhľadom na to, že vedľajší účastník na strane odporcu podal odvolanie len do sumy presahujúcej sumu 93,51 eura, súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 52,55 eura spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 52,55 eura od 15. 12. 2009 do zaplatenia a vo zvyšnej časti istiny návrh zamietol.

S poukazom na to, že úver bolo potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, súd zamietol návrh v časti riadneho úroku vo výške 26,36 eura s príslušenstvom.

Okrem toho navrhovateľ v rámci istiny žiadal zaplatiť aj zmluvnú pokutu a poplatky vo výške 65,56 eura, pričom súd dospel k záveru, že zmluvná pokuta nebola dojednaná písomne, a preto je neplatná. Navyše, v konaní nebolo preukázané zasielanie upomienok, iba jedna, avšak cena 8,30 eura za upomienku bola v rozpore s dobrými mravmi a to s prihliadnutím na celkovú dlžnú sumu, a preto bola podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Navyiac, čo sa týkalo zmluvnej pokuty a úrokov z omeškania boli uvedené v obchodných podmienkach, ktoré obsahujú drobné, takmer nečitateľné písmená, a teda

nebolo preukázané, že by sa s nimi odporca skutočne oboznámil a v prípade rozporov, treba ísť v zmysle § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v prospech spotrebiteľa. Navyše, v danom prípade došlo aj ku kumulácii zmluvnej pokuty a úrokov z omeškania, čo je neprijateľné v zmysle rozhodovacej praxe, nakoľko to spôsobuje neprimerané zaťaženie spotrebiteľa. Čo sa týkalo vedľajším účastníkom namietaného § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, súd sa s týmto nestotožnil, nakoľko odporca formálne pristúpil k obchodným podmienkam, avšak bez preukázania ich pochopenia a súhlasu, a preto by bolo nadbytočné vyhlásiť tieto zmluvné podmienky za neprijateľné. Záverom treba dodať, že zo zmluvy nevyplýva, že by bola poskytnutá úverová karta, a preto sa ani týmito námietkami súd

nezaoberal. Rovnako sa tak nezaoberal námietkou premlčania, nakoľko aj sám vedľajší účastník uznal jej neopodstatnenosť v predmetnom konaní, keď odvolanie podal do časti priznanej istiny.

S poukazom na uvedené súd vo zvyšnej časti, t.j. v časti riadneho úroku, zmluvnej pokuty a poplatkoch, ako aj v časti istiny presahujúcej sumu 146,06 eura, resp. sumu 52,55 eura (v zmysle vyššie uvedeného) zamietol návrh navrhovateľa a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 52,55 eura spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 52,55 eura od 15. 12. 2009 do zaplataenia, keďže v predchádzajúcom rozsudku bola právoplatne uložená povinnosť zaplatiť sumu 93,51 eura spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 93,51 eura od 15. 12. 2009 do zaplataenia, teda spolu je odporca povinný zaplatiť sumu 146,06 eura s príslušenstvom.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP tak, že odporcovi, ktorý mal vo veci čiastočný úspech, celkom v rozsahu 38% (úspech navrhovateľa 31% a úspech odporcu 69%), nepriznal náhradu trov konania, keďže žiadne nešpecifikoval a z obsahu spisu je zrejmé, že mu žiadne trovy nevznikli.

Keďže na strane odporcu vystupoval vedľajší účastník, ktorý riadne hájil práva odporcu, súd dospel k záveru, že aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu patrí náhrada trov konania podľa § 142 ods. 2 OSP v rozsahu 38%, ktoré mu účelne vznikli pri bránení práva. Za účelne vzniknuté trovy konania súd považoval trovy právneho zastúpenia za 4 úkony právnej služby a to prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej, odvolanie a účasť na pojednávaní, každý po 33,20 eura podľa § 10 ods. 1, 2, § 14 ods. 1 písm. a), b), c) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení ku dňu vykonania právnej služby spolu s režijným paušálom 3x 8,04 eura a 1x 8,58 eura, pričom za prvé dva úkony nepatrila DPH, teda ich výška bola spolu v sume 82,48 eura. Za ďalšie dva úkony patrila právemu zástupcovi aj 20%DPH, ako aj mu vznikol nárok na náhradu cestovného vo výške 59,43 eura (trasa Lučenec - Levice a späť, t.j. 222 km, pri spotrebe 7,1l/km a cene paliva 1,19 eura) a náhradu za stratu času vo výške 114,40 eura (8 polhodín x 14,30 eura), teda za tretí a štvrtý úkon spolu patrila odmena 256,85 eura + 51,37 eura DPH, spolu tak trovy právneho zastúpenia predstavovali sumu 308,22 eura a z nich 38% predstavovalo sumu 148,47 eura. Bolo potrebné pritom vychádzať z toho, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania len v tých prípadoch, kedy právo na náhradu trov konania vznikne účastníkovi, ktorého v konaní vedľajší účastník podporuje a to v rozsahu hlavného účastníka. Okrem toho súd nepriznal odmenu za úkon ospravedlnenie a vyjadrenie, nakoľko s poukazom na predmetné podanie, bol toho názoru, že ide o čisto teoretické ozrejenie skutočností, bez akéhokoľvek podkladu na predmetnom konaní. Navyiac, bezpredmetné, keďže vedľajší účastník už predtým v konaní podal kvalifikované podanie a uvedené bolo nadbytočné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, na Okresný súd Levice.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove

maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.